

گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگر!!!

دوازدهم اردیبهشت هشتاد و هفت

کمیته هماهنگی...

امروز درشرایطی به استقبال روز جهانی کارگر میرویم که سایه ی شوم و نکبت بار سرمایه ، همچنان بر دوش طبقه ی کارگر و مزدبگیران محروم و تحت ستم جامعه سنگینی می کند و بیش از پیش آحاد این طبقه را به ورطه ی سقوط و خانه خرابی می کشاند . نظام سرمایه داری و طبقه ی سرمایه دار ، برای انباشت هر چه افزون تر سرمایه وکسب اضافه ارزش و به دنبال آن سود سرشار ، شرایط بغایت سخت و طاقت فرسایی را به کارگران و مردم تحت ستم تحمیل می نماید و آنان را به روز سیاه می نشاند . شیوه ی تولید سرمایه داری و مناسبات نابرابر و کارگر ستیز آن آنچنان جهنمی برای کارگران ، بر روی این کره ی خاکی بوجود آورده است که روزانه انسان های زیادی ، در آن به کام مرگ و نابودی کشیده می شوند و به روز سیاه می نشینند . فقر ، فلاکت ، بیکاری ، فساد ، تن فروشی ، ناامنی ، اعتیاد جنگهای خانمان برانداز امپریالیستی و هزاران درد و رنج دیگر ، خود از تبعات اجتناب ناپذیر چنین نظامی است . ثمره ی علم و دانش و تکنولوژی و فن آوری به جای اینکه در خدمت سعادت و پیشرفت بشری قرار گیرد و موجبات خوشبختی و تعالی آنها را فراهم نماید ، به طور عمده در خدمت حکومت های سرمایه سالار برای سرکوب و انقیاد توده های کارگر و مردم تحت ستم قرار می گیرد ، جنگ های امپریالیستی و دیگر جنگهای قومی و قبیله ای را زیر لوای دمکراسی خواهی ، دامن میزند و تاجر گرایی ملی و مذهبی را جایگزین آن می کند ، که نمونه بارز آن را در عراق و افغانستان شاهد می باشیم . خیلی دور از انتظار نخواهد بود که در یک چنین نظامی هرگونه حرکت آزادی خواهانه و برابری طلبانه به شدت سرکوب شود و جو خفقان و وحشت اشاعه یابد ، میلیونها انسان با فقر دست و پنجه نرم کنند و به بدترین شکل ممکن ادامه ی حیات دهند ، زنان و کودکان ، از ابعاد و زوایای مختلف تحت ستم و انقیاد قرار گیرند به خاطر زورمداری سرمایه داران و حکومتهای محافظ آنها تباه شوند . چون در اصل این مردم کارگرو زحمتکش هستند که باید برای ارضای حرص و آزر چه بیشتر سرمایه داران و کسب ارزش اضافی و سود بیشتر آنان، کار کنند و زندگی و هستی خویش را از دست بدهند .

امروز در ایران ما سخن فراتر از این است، اگر کارگران و زحمت کشان درکشورهای دیگر حداقل از حق اعتراض نسبت به زندگی نکبت بار خود برخوردارند در این جا کوچک ترین حرکت اعتراضی با شدیدترین شیوه سرکوب می شود . احکام سنگین برای پیشروان کارگری ، دانشجویی ، زنان و معلمان و جنبشهای اجتماعی ، خود ، نمونه بارز این گونه سرکوبها است . محمود صالحی رهبر سرشناس جنبش کارگری ایران بعد از گذراندن دوران محکومیتش با وثیقه چهار میلیون تومانی آزاد میشود . منصوراسانلو و دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب و تعدادی از فعالان جنبش زنان ، همچنان در زندان بسر میبرند و در این روزها شیث امانی ، یکی دیگر از پیشروان جنبش کارگری ایران به جمع دست گیر شدگان اضافه شده است . بیکاری و تورم چهارصد درصدی ، جامعه ی فقر زده ی ایران را به

طرف يك فاجعه ی عظیم انسانی سوق میدهد . بیکاری جوانان آماده ی کار نامیدی از زندگی عدم توانای تشکیل خانواده ، اعتیاد و فساد رابه حد نهایی خود رسانده است دختران جوان آرزوهایشان نقش بر خاک میشوند و بعضی از طریق باندهای مافیایی همانند کالا ، برای تن فروشی به کشورهای حاشیه خلیج فارس ، صادر میشوند و این درحالی است که امسال حکومت ایران میلیاردها دلار فروش نفت داشته است . اما این درآمد ارزی نه تنها هیچ تاثیر مثبتی روی زندگی توده های کارگر و زحمت کش نداشته ، بلکه تنها و تنها تورم و بیکاری را دامن زده است . محاصره اقتصادی و به دنبال آن ورشکستگی و تعطیلی مراکز تولیدی خود بر ابعاد بیکاری ، بالا رفتن قیمت مسکن و دیگر کالا های مصرفی افزوده است.

واقعیت اینکه نظام سرمایه داری علیرغم هر ادعایی که داشته باشد جواب گوی زندگی بشر امروزی نیست و تا روزی که این نظام استثماری و ضد انسانی وجود داشته باشد آحاد بشر رنگ امنیت و آسایش را نخواهند دید . لذا تنها راه ممکن برای خوشبختی انسانها و بویژه کارگران در مبارزه و جدال با اس و اساس چنین نظام نابرابر و ضد انسانی است و برای این مهم نیز جز همبستگی و اتحاد طبقاتی کارگران به هیچ چیز نمی توان دل خوش کرد . پس پیش به سوی وحدت و همبستگی طبقاتی کارگران در پیوند با سایر جنبشهای اجتماعی برای نابودی استثمار انسان از انسان . چاره ما کارگران در مقابل اینهمه فجایع بشری چیزی نیست جز ایجاد تشکل به نیروی خودمان و دفاع در مقابل تهاجم همه جانبه سرمایه داری . تا وقتی که ما کارگران جدا از هم و بدون سازماندهی مبارزه نماییم به نتیجه نخواهیم رسید و در مقابل سرمایه داران و دستگاه عریض و طویل آنها ضعیف و ناتوان خواهیم بود . نباید نیروی اتحاد و همبستگی مان را دست کم بگیریم . جهان دیگری هم ممکن است ما آنرا خواهیم ساخت .

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

۱۳۸۷/۲/۱۱

Komite.hamahangi@yahoo.com